

December lijkt dit jaar wel de goed nieuwsmaand van de Vlaamse Regering. De tweede Klimaattop op 1 december werd gretig aangegrepen om breed te verkondigen dat er een akkoord gevonden was over het Witboek Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) en dat er een akkoord was over de herziening van het significantiekader voor de beoordeling van de Programmatorisch Aanpak Stikstof (PAS). “Gouden medaille voor de regering” zou je dan denken als buitenstaander, maar onze kritische geest gebiedt ons om ook de keerzijde van beide medailles te bekijken.

Het aangepaste PAS-significantiekader voor de welbekende “oranje” bedrijven is dan wel licht aangepast zodat een 200-tal bedrijven niet langer in die moeilijke categorie vallen en er geen verplichte afbouw van de uitstoot met 30 procent meer aan vasthangt, er blijven nog steeds honderden bedrijven met een bezwarende stempel op hun bedrijfszetel geconfronteerd. Er mag dan wel voorzien worden in een flankerend beleid, concreet is de Vlaamse Regering daar niet over. Voor ons is er één iets duidelijk geworden na de beslissing van 30 november: landbouw is en blijft op alle échelons pasmunt om andere sectoren uit de wind te zetten. De basis van alle leven, zijnde de voedselproductie, wordt geofferd voor een bloemetje en een bijtje en de zielenrust van enkele extremisten. Nochtans ondertekenden alle middenveldorganisaties en de Vlaamse Regering op 30 april 2009 mee de “Intentieverklaring met betrekking proces Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn”, waar artikel 24 letterlijk vermeldt dat “er zal rekening gehouden worden met vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied” en verder dat “bestaande activiteiten en bedrijven maximaal worden gevrijwaard. Indien toch conflictsituaties zouden ontstaan, zien de overheidspartners erop toe dat er in een billijke vergoeding wordt voorzien”. Tot zover het citaat en de ondertekening gebeurde mede door de minister van Leefmilieu, toen Hilde Crevits, en door de toenmalige gedelegeerd bestuurder bij VOKA, Philippe Muyters, vandaag minister in de Vlaamse Regering. Zeggen dat ze niets méér konden doen is op zijn minst gezegd flauw te noemen. Beide excellenties hebben zeggenschap als minister en/of viceminister-president en hebben toch wel enig gewicht binnen de Vlaamse Regering, al zijn de dubbele agenda’s nooit helemaal verdwenen van de vergader-tafel. Voor sommigen blijft de afbouw van de veestapel onmiskenbaar het ultieme doel. Wij blijven er in ieder geval discussiëren met de administratie en met ministers en hun kabinetsmedewerkers om deze ongelukkige politieke beslissingen om te buigen naar werkbare toestanden op het terrein, hoe moeilijk dat ook wordt.

Over het BRV kunnen we vrij kort zijn: de uitgesproken visie voor meer open ruimte stemt ons tevreden, op voorwaarde dat die extra open ruimte ook voorbehouden wordt voor de land- en tuinbouwsector en niet louter richting meer natuurgebied gaat. Over de versterking van de dorpskernen en de verdichting van het stedelijk weefsel moet geen discussie ontstaan: daar zitten een meerwaarde in voor beiden. Je zorgt er op die manier voor dat de dorpskernen weer bruisen en dat de grote voorzieningen in de steden beter benut worden. Als stadrandbewoner en -landbouwer weet ondergetekende de voordelen van beide te appreciëren: vóór me de open ruimte en achter me de stad met alle mogelijke voorzieningen op logistiek, cultureel en recreatief vlak. Een evenwicht zoeken moet echt niet zo moeilijk zijn. Het grootste probleem zal ongetwijfeld zijn om de ruimtelijke wanorde op het platteland zelf geregeld te krijgen: de lintbebouwing van hier tot in China, uniek in de wereld overigens, en alle mogelijke problemen die daarmee gepaard gaan voor onze sector. Het verstoppertje spelen van het nog aanwezige agrarisch gebied achter muren van in één lint gebouwde villa’s helpt ons niet om het ruimtegevoel terug te geven aan de Vlaming en versterkt alleen maar de vraag naar duidelijk afgelijnde natuurgebieden waar de onbebouwde omgeving een echt gevoel van vrijheid kan geven. “Residentiële inwijkelingen” in agrarisch gebied maken het ons ook niet gemakkelijk en versterken de druk op de landbouw met een nog steeds groter wordende vertuining en verpaarding van ons platteland. Om één en ander te kaderen organiseert het ABS op 13 januari een studienamiddag op Agriflanders onder de noemer “De ‘grond’ van de landbouw, is er in Vlaanderen nog ruimte om te boeren?”

Inschrijven maar!

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
met verstand van boeren
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT vzw
Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

VROUWEN VAN HET ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
Boerinnen met verstand van boeren
VROUWEN VAN HET ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT vzw
Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
vabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08

Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming
NATIONAAL AGRARISCH CENTRUM vzw
Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be